

give mig de fornødne Midler, for at kunne føre den videre.

Monrad: Jeg har gjort mig megen Glid for at opfatte, hvad der her er yttret pro og contra mellem Ministeriet og Udvalgets Medlemmer, og jeg kan ikke nægte, at jeg for mit Bedkommende derefter ikke finder mig foranlediget til at stemme for Udvalgets Udkast. Der er en ikke uvigtig Henseende, i hvilken Udvalget afviger fra den ellers her i Thinget almindelige Fremgangsmaade. Vi have med stor Anstrengelse søgt at komme derhen til, at vi skjelne imellem Bevillingslove og andre Love og ikke fastede ind i Bevillingslove andre Lovgivningsarbejder. At bevare denne skarpe Adskillelse er navnlig af Bigtighed ved de hvert Aar stadigt tilbagevendende Bevillingslove. Dette har Udvalget imidlertid ikke overholdt ved det Udkast, som det har foreslaaet os, og jeg vil derfor finde meget stor Betænkethed ved at tiltræde Udvalgets Forslag. Jeg maa her aldeles i Forbigaaende bemærke, at jeg ikke troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ret i den Bemærkning, han gjorde om den Maade, hvorpaa Bevillingsfager behandles her i Thinget; han bemærkede nemlig, at naar Noget af en bevilget Sum ikke i Aarets Løb var brugt, saa kom det til Afgang i det, der forlangtes det næste Aar (Tscherning: Jeg sagde, det overførtes), eller saa overførtes det til næste Aar. Den ærede Rigsdagsmand er virkelig i saa Henseende noget uklar, medens Sagen i sig selv dog er klar nok. Dersom nemlig en bevilget Sum ikke er fuldstændig benyttet i Aarets Løb, maa Ministeriet paany næste Aar forlange Summen, og denne maa paany bevilges af Thinget (Hør!). Saaledes forholder Sagen sig i Virkeligheden.

Jeg ønskede gjerne endnu at tilføie et Par Bemærkninger, hvis jeg ikke frygtede at fremføre noget Urigtigt ved hvad jeg vil sige, men jeg vil lade det komme an derpaa. Det forekommer mig, at der iblandt de Saglyndige i denne Sag er to forstjellige Meninger med Hensyn til Armeens fremtidige Organisation. Det ene Parties Mening gaaer ud paa at Mandstabet behøver en kortere Tid til at indøves, og at man altsaa uden Fare i saa Hens-

ende kan indkalde et større Antal Mandskab, medens det modsatte Parti mener, at man til Indøvelsen behøver en længere Tid og at man derfor kun kan indkalde et mindre Antal Mandskab. Jeg troer fremdeles, men maaskee tager jeg Feil i denne Henseende, at de af den ærede Rigsdagsmand fra Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i denne Henseende nærede Anskuelser ere noget afvigende fra en Mængde Andre (Tscherning: Ja det er vist!). Hvis nu det af mig Anførte er rigtigt, saa forekommer det mig, at man ved paa den foreslaaede Maade at bevilge et større Antal Mandskab end der er forlangt af Krigsministeren, giver ham, og det ikke paa en ligefrem men paa en middelbar Maade, en Opfordring til at forlade den hidtil brugte, og for rigtig antagne Fremgangsmaade, og slaae ind paa en ny, nemlig paa den at indøve et større Antal Mandskab i en kortere Tid. Uden at det egentlige Hovedspørgsmaal fremtræder klart, ligger der saaledes i Forslaget en indirecte Antydning og en Opfordring til Ministerne, hvilket jeg ikke kan billige. Jeg maa bede om Undskyldning, hvis jeg skulde have begaaet noget Urigtigt ved denne Fremstilling, men saaledes stiller Sagen sig for mig; mere Saglyndige ville jo kunne afgjøre det.

Tscherning: Jeg troer dog, at den ærede sidste Taler ikke var saa ganske i det rette Spor paa Bevillingsveien, thi det, som han sagde, at vi bevilgede om igjen, det erkjender han dog selv, hvergang han er ved Bevillingsloven, for en pro forma Bevilling (Nei! Nei!). Jeg beder om Forladelse, naar vi have bevilget i det foregaaende Aar en vis Sum for at fuldbyrde et vist Arbejde, hvilket er fastsat ved Lov at skulle fuldbyrdes, og Tidsmaalet ikke har tilladt at fuldbyrde det, og det samme Krav træder frem igjen, saa er der vist Ingen, der, naar de bevilge det, derved tænker sig andet, end at det er en pro forma Bevilling, thi de kunne ikke have isinde at standse et engang lovbefalede Arbejde paa Halvveien og derved bortkaste allerede udgivne Summer. Saaledes handle vi stadigt heri Thinget.

Hvad der iøvrigt nærmest har bragt mig til at begjere Ordet, er et meget vigtigt Ud-